

GUEUNING, Louis ('s-Gravenbrakel 5 maart 1898 – Ath 11 november 1971).

Studeerde klassieke letteren aan de Leuvense universiteit en werd leraar te Aarlen en later te Zinnik. Voor de geschiedenis van Wallonië en met name van Luxemburg en Henegouwen legde Gueuning een grote belangstelling aan de dag.

Via de cultuur kwam Gueuning tot de politiek. Samen met enkele Waalse vrienden, onder wie Jacques Boseret, trad hij, als hartstochtelijk voorstander van de historische eenheid van de Nederlanden, in maart 1939 toe tot het **Verdinaso** van **Joris van Severen**. Behalve zijn **Heel-Nederlandse** visie lagen zijn Europese ideeën, alsmede zijn afkeer van de partijpolitieke democratie, dicht bij de inzichten van Van Severen. Gueuning was eveneens een bewonderaar van de Portugese leider Antonio Salazar. Niettemin wilde hij een aantal punten die hem in *Hier Dinaso!* te fasciserend, te militaristisch en te pro-Duits aandeden, temperen, zonder succes evenwel.

Op 4 mei 1940 werd Gueuning benoemd tot leider van de Romaanse Gouwen. Na de moord op Van Severen op 20 mei 1940 te Abbeville bleef hij ijveren voor de Verdinaso-ideeën. Van zodra Jef François de leiding van het Verdinaso naar zich toehaalde, werd hij uitgesloten. Zo werd van meet af aan duidelijk dat het Verdinaso zich opwierp als een integraal Vlaamse groep. In 1941 weigerde Gueuning toe te treden tot de **Eenheidsbeweging-VNV**. Hij stichtte in november 1941 de **Joris van Severen-Orde**, een geheime organisatie met een dubbel doel: mensen vormen die doordrongen wa-

ren van de ideeën van Van Severen, en ijveren voor de eenheid, onafhankelijkheid en grootheid der Nederlanden zonder dat een keuze gemaakt werd tussen de geallieerden en de As-mogendheden. In het kader van deze organisatie hield hij een viertal toespraken gewijd aan de herdenking van Van Severen.

Door de **repressie** getroffen werd hij in 1952 in al zijn rechten hersteld. Ondertussen had hij in een aantal geschriften uiting gegeven aan zijn leopol-distische overtuiging (**Koningskwes**tie). Hij hield vast aan het Van Severeniaans vormingsideaal en aan het belang van de Europese roeping van de Nederlanden.

Tot in zijn laatste levensdagen heeft Gueuning het **federalisme**-met-tweeën bestreden. Het vastleggen van de **taalgrens** beschouwde hij als het einde van België. Volgens hem moest België gedecentraliseerd worden op basis van de natuurlijke entiteiten, de gewesten, die volgens hem niets te maken hadden met de taal.

WERKEN: Joris van Severen. *Vader des Vaderlands*, 1945; – *Analyse du malaise belge*, 1963.

LITERATUUR: A. de Bruyne, Joris van Severen. *Droom en daad*, 1961; – *Liber amicorum Louis Gueuning*, 1968; – E. de V. (= A. de Bruyne), 'Louis Gueuning 1898-1971', in 't Pallieterke (2 december 1971); – *Gedenkboek Joris van Severen 1894-1994*, 1994; – B. de Wever, *Greep naar de macht. Vlaams-nationalisme en Nieuwe Orde. Het VNV 1933-1945*, 1994.

ROMAIN VANLANDSCHOOT*